

Poslední lekce

sepsal Aegrotius Goth

Nastal čas, abyste své zdejší studium završili, řekl nejvyšší mudrc svým žákům, Taksimovi a Vonguldakovi.

Tak brzy? zvolal Vonguldak. "Vždyť od našeho přijetí do učení uplynulo sotva pár let! Jsme snad natolik ubohými žáky?"

Naučili jsme se od tebe mnohé, mistře, cožpak již není nic, co bys nám předal? zeptal se Taksim. "Vyprávěl jsi nám tolik dávných příběhů o velkých magistrech očarování. Proč nemůžeme pokračovat ve studiu, abychom dosáhli podobného stupně umění jako oni?"

Mám pro vás ještě jeden, úplně poslední příběh, usmál se nejvyšší mudrc.

Před mnoha tisíci lety, dávno předtím, než na cyrodiilský trůn usedla Remanova dynastie, a ještě dříve, než si Septimové podmanili Tamriel, před vznikem prvního cechu mágů, v dobách kdy byl Morrowind znám jen jako Resdayn, kdy se Elsweyru říkalo Anequina a Pellitine a kdy jediným zákonem země byla krutá pravidla Marukových Alessianských doktrín, žil v Tamrielu jeden poustevnický magistr očarování. Jmenoval se Dalak a k ruce měl dva učedníky, Utraka a Loreta.

Utrak s Loretem byli vytrvalí a nadaní studenti a jejich mistr na ně byl pyšný. Oba uměli zacházet s kotlem a vynikali v umění zrcadlového sesílání, v zaklínání duchů Mundu a ve tkaní vzduchu a ohně. Dalak si svých chlapců velmi vážil a oni svého učitele také.

Den po jarní rovnodennosti obdržel Dalak zprávu od dalšího magistra očarování Peotila, který žil hluboko v lesích Centrální Kolovie. Nezapomínejte, že v temných dobách prvního věku byli všichni mágové osamělými uživateli magie a jediným řádnějším uskupením byli psijikové z Artaea. Mimo tento ostrov se mágové jen málokdy setkávali a vzájemné posílání dopisů bylo ještě vzácnější. I proto věnoval Dalak došlému Peotilovu dopisu velkou pozornost.

Peotil byl starý muž, jenž našel svůj mír v odloučení, které ohrožovala Alessianská obroda. Báł se o svůj život a věděl, že oni fanatičtí kněží a jejich válečníci jsou co by kamenem dohodil. Dalak si k sobě zavolal své studenty.

Do Kolovijských držav to bude svízelná a nebezpečná cesta, taková, kterou bych se bál podniknout i v dobách mého mládí, řekl Dalak. "Mé srdce se chvěje jen při pomýšlení na to, že bych vás měl poslat do Peotilovy jeskyně, ale vím, že je to velký a laskavý magistr očarování a že jeho světlo musí na kontinentu dál hořet, máme-li tyto temné noci přežít."

Utrak a Loret svého učitele prosili, ať je k Peotilovi neposílá. Nebáli se kněží a válečníků Alessianské obrody, ale věděli, že je jejich mistr starý a tělesně slabý a že postoupí-li fanatici dále k západu, jen stěží se jim dokáže ubránit. Nakonec se Dalak nechal přemluvit a souhlasil, aby tu s ním jeden učedník zůstal a druhý se vydal do Kolovijských držav. Nechal je, ať se sami rozhodnou, který z nich půjde.

Mladíci spolu hovořili a rozmlouvali, bojovali a snažili se najít nejlepší řešení, až se konečně shodli na tom, že za sebe nechají rozhodnout osud. Tahali slámky a Loret si vytáhl tu kratší. Odešel druhého dne časně z rána, ve sklíčené náladě a plný obav.

Celý měsíc a den se plahočil lesem do středu Kolovijských držav. Díky špetce plánování, troše dovedností a příspěví vstřícných rolníků se mu podařilo v neobydlených horských průsmycích a skrytých bažinách vyhnout neustále se zužujícímu kruhu Alessianské obrody. Když konečně našel ony temné jeskyně, kde měl Peotila podle Delaka hledat, dělilo ho od jeho čarodějného doupěte stále ještě mnoho hodin.

Zdálo se, že v čarodějově příbytku nikdo není. Loret prohledal laboratoř plnou pradávných svazků, kotlů a křišťálových fléten, bylinek přežívajících jen díky záři mystických kruhů, podivných tekutin a plynů zachycených v průhledných blánách. Nakonec však Peotila našel, nebo si to aspoň myslel. Vysušená skořápka na podlaze studovny, která svírala nástroje pro očarování, vzdáleně připomínala člověka.

Loret dospěl k závěru, že pro mága nemůže nic dalšího udělat, a ihned se vydal na zpáteční cestu za Dalakem a Ultrakem. Armády Obrody přitom od jeho posledního průchodu docela postoupily. Po jednom velice nebezpečném setkání si mladý čaroděj uvědomil, že je uvězněn ze všech stran. Jediné možné místo, kam se mohl stáhnout, byly Peotilovy jeskyně.

První věc, již musel udělat, bylo přijít na způsob, jak zabránit armádě v nalezení jeskyně. Zjistil, že o to se pokoušel i Peotil samotný, ale kvůli začátečnické chybě, kterou poznal i student očarování, uspěl pouze v uspíšení své vlastní smrti. Loretovi se podařilo zužitkovat vše, co se naučil od Dalaka, a celkem úspěšně to propojil s Peotilovými očarováními. Obroda laboratoř nikdy nenalezla.

Uteklo mnoho času. V roce 480 prvního věku se alessianské hordě postavil Aiden Direnni a vyhrál mnoho bitev, díky nimž se pak mnoho průsmyků a obchodních cest opět otevřelo. Loret, jenž už dávno nemohl být považován za mladíka, se mohl konečně vrátit zpátky za Dalakem.

Když konečně objevil cestu ke staré chýši svého mistra, spatřil na všech okolních stromech plápolat smuteční svíčky. Ještě než zaklepal na dveře, které mu přišel otevřít jeho starý druh Utrak, Loret věděl, že Dalak zemřel.

Došlo k tomu teprve před pár měsíci, řekl Utrak a svého přítele vroucně objal. "Mluvil o tobě každý den každého roku, co jsi byl pryč. Nějak věděl, že jsi ho do zászvěti stále nepředběhl. Řekl mi, že se vrátíš."

Prošedivělí muži se posadili k ohni a vzpomínali na staré časy. Smutnou pravdou bylo, že se za ta léta vzájemně odcizili. Utrak mluvil o pokračování v mistrově práci a Loret popisoval své nové objevy. Dalšího dne se spolu rozloučili a oba sklopili hlavu, neboť věděli, že se spolu vidí naposledy.

Během následujících let, předtím, než opustili svět smrtelníků, aby se připojili ke svému velkému učiteli Dalakovi, dosáhli oba dva svých tužeb. Z Utraka se stal uznávaný, ačkoliv nepřilíš mocný čaroděj, jenž vstoupil do služeb Dirennského klanu. Loret využil dovedností, které si sám osvojil, a s jejich pomocí pak vytvořil Balak-thurm, Hůl chaosu.

Moji chlapci, má lekce je taková - dbejte svých učitelů a vyhýbejte se všem malým, ale zásadním chybám, které si vyžádaly život čaroděje Peotila, jenž se učil sám. Ale zároveň jsem vám chtěl naznačit, že jediný způsob, jak se stát opravdu mocným magistrem, je zkoušet všechny možnosti na vlastní pěst.